

B

Uw

W

On

He

In

by de onvriendelyke Wilden moeten blyven, zonder van hen een Schuit te kunnen bekomen; dan op dien dag 's avonds boden twee Wilden zig aan, hen naar een ander Huis te brengen. Dit geschiedde daags daar aan; maar 't was 'er niet veel beter. Tot den 14 was 't slegt weêr en harde Vorst en de wind Noorden; dus konden zy 'er niet van daan komen, en hadden niets te eeten. Onophoudelyk schreiden zy om hulp tot God. De felle honger deed hen alles binnen slaan, zelfs Kraaijen en Klipkroos. Somtyds gaven de Wilden hun eenige drooge Spiering, en dikwils niets, dewyl zy in geen vier dagen hadden kunnen visschen, en zelven by gebrek de Vellen, waar mede hunne Hutten bedekt waren, ende Zoolen uit hunne Laerzen aten. Van den 15 tot den 18 kon het uitgeteerde Volk niet uit de Tent komen, wegens de zwaare koude. Van den 19 tot den 21 was 't mooi weêr, en de wind Oost. Toen vingende Wilden Robben, en gaven hunne Gasten ook wat te eeten. Den 22 joegende Wilden hen zo een schrik aan, dat zy dachten dat het hun lyf zou gelden; onder een wonderlyk misbaar, dat zy maakten, dedden ze al 't Licht uit, en één ging 'er de Tent al trommelende in 't rond; dan sprak de een, dan de ander: dit duurde byna 2 uren, waarna alles stil was. Commandeur *Jansen* heeft de reden hier van niet kunnen begrypen. Van den 23 tot den 25 was 't goed weêr; maar 't Volk kon byna niet te eeten krygen. Van den 26 tot den 30, slegt weêr, en geen spys, dan Mosselen, Klipkroos, een Vos, Hond of Kraai, die men raauw moest eeten. Van

Van den 31 December tot den 10 January 1778. was 't mooi weêr, de Wind N. en N. O. met harde Vorst. Vervolgens tot den 23 met omlopende Winden, nu goed dan slegt weêr. De arme Schipbrukelingen konden 't nu byna niet meer uitharden door Honger en Koude. Zy hadden reeds alle hunne Kleederen moeten verkoopen, en zelfs geeue Hembden meer aan 't lyf. Den 24 bewogen zy twee Wilden met een Brief naar *Frederikshoop* te vaaren; doch deeze kwamen den 31 zonder antwoord te rug, dewyl zy door 't Ys verhindert waren; hebbende den Brief aan een gedoopten Groenlander gegeven, dien hem by gelegenheid bestellen zou. Den 1 February storf een Groenlander. De Wilden tierden en huilten, en bragten al hun Huisraad buiten de Deur. Zy wonden 't Lyk in een Robbevel, en leiden het terstond in 't Graf. Zy hebben altyd Graven gereed, die zy Zomers maken, om dat de grond 's Winters te hard is. Al wat de Overledene bezat werd met hem begraven, tot zyn Schuit en Schietgeweer toe. Hun Goed bragten zy daarna weder in Huis; een Maand lang beschreiden zy den dooden, 's morgens en 's avonds. In dit Huis waren 9 Familien, en zo zyn al de Huizen langs de Kust met bewoonders opgevuld van 8 tot 11 Huisgezinnen toe, die alle als Beesten by een liggen, sommigen met hun Bovenlyf naakt op hun Leger. De Huizen zyn zeer warm, vermits zy gedeeltelyk onder den grond zyn. In hunne samenwoning hoort men nooit van oneenigheden, en geen ongeregeldheid gaat 'er onder hen om. Als